

Kratka zgodovina medicine

Skozi celotno zgodovino religije, kot tudi medicine je značilno pokazati na nek manjko, nezadostnost v človeku in mu potem manjkajoče ponuditi v obliki verovanja in čudežnih praškov, obenem pa se okoristiti z njegovim zaupanjem in mu mimogrede pobrati denar. Svet vernikov se deli na posvečene in neposvečene, na tiste, ki razumejo več in imajo dostop do moči in tiste, ki te moči nimajo. Enako je v medicini, kjer se zdravnike enači s svečeniki, ki nemočnim delijo zdravje, tako kot v cerkvi delijo hostije, a v resnici vse zdravilne sile človek nosi v sebi, sveti duh je v vsakem od nas, človeku nič ne manjka.

Medicina se začne s šamanizmom, ko so se za povezovanje z duhovi omamljali z opojnimi pripravki iz zelišč, se obredno vrteli v divjih plesih, padali v zamaknjen trans in šepetali uroke. Šaman v prevodu pomeni tistega, ki ve, svečenika in zdravilca obenem. Česar človek ne razume in nad čemer nima moči, ovije v obrede in rituale. Nekoč so bili amuleti in talismani, danes so kapsule in dražeji, ki jih goltamo z veliko vere in upanjem na bolje.

Ajurveda (ajur- življenje, veda- znanost) je najstarejši sistem za dosego psiho-fizične harmonije, star več kot 5.000 let. Je najbližji pravilnim zdravstvenim načelom, saj vzroke bolezni išče v neusklajenih življenjskih navadah in napakah v prehrani.

Antično zdravljenje v templjih je vsebovalo kopanje v zeliščnih kopelih, izdatno spanje, dieto, post, klistirje, masaže in kadila. V starem svetu je bil to odličen postopek zdravljenja, ki ima odlike današnjih najboljših zdravstvenih sistemov kot sta Medicina Narave in Naravna Higiena. Okoli 370 pr.n.št. je Hipokrat postavil temelje znanstvene medicine, opravil je s slepo vero in predpisal dieto in zdrav način življenja, ki je bistveni del njegovega nauka. Rimljani so nam prinesli zunanjo higieno in terme, a namakanje v topli vodici je brez pravih dietnih priporočil blažev žegenj. Nauk o zdravilih (materia medica) in kirurgija sta se razvijali in se večkrat zmešali z astrologijo in šarlatanstvom, skozi srednji vek pa je zdravljenje potekalo po samostanih, za zdravilca pa se je lahko oklical vsakdo, ki je to dokazoval z uspešnim zdravljenjem. V 9. stoletju nastanejo prve medicinske šole v 11. st. prve univerze, v 17. st. se začne mikroskopiranje in mikrobiologija, v 18. st. dobimo psihiatrijo, v 19. st. pa Louisa Pasteurja, ki za izum množičnega uničevanja bakterij skupaj s hrano dobi Nobelovo nagrado.

Sodobna farmakologija se je začela z alkemijo. Ta naj bi iz kovin po čudežu ustvarila zlato. Iskanje kamna modrosti se je končalo, ko so kemiki pojasnili, da za zlato kepo potrebujete zlato kepo. Farmakologija se je razvijala, kljub starodavnim modrostim o postenju in dietnih principih, saj človek v sebi še vedno goji mistično vero v čudeže. Danes s temi čudeži upravljajo finance, ki se trudijo prikriti resnico. Tako kot Alkemiji, se je tudi obdobju farmakologije naznanil konec, ko je v letu 2010 Medicina Narave javno razglasila, da mrtvi praški ne delujejo, da zdravi le zdravilna sila v človeku; da je za življenje potrebno življenje (živa hrana). Simbol farmacije je kača ovita okoli palice, simbol Medicine narave je jabolko. Če kača, ki je strupena (tablete), preprečuje človeku da bi splezal na drevo (spo)znanja po jabolko, ki je zdravilno, potem se jabolko odloči, da nekega dne pade na zemljo, vam v naročje.